

Sedno si na svýho koníčka vranyho,
přibijo podkověnke,
habe věděli falešní lidi,
že jedo vod panenke.

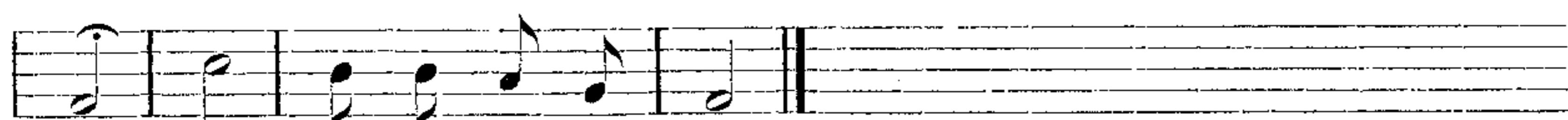
Sedno si na svýho koníčka vranyho,
vobjedo kolem tvéch vrát,
habe věděli falešní lidi,
že sem já tě míval rád.

308.

Z N. Lhotek.

Ne - je-dnú sem má Ka-čen - ko ko-lem vás i-

šeł, šeł, ko-lem vás i - šeł.

Nejednú sem, má Kačenko,
kolem vás išeł, šeł, kolem vás išeł,
ale sem ta, má Kačenko,
doma nenašeł, šeł, doma nenašeł.

A ty's byla, má Kačenko,
na horném konci,
tam sa s tebú zhovárali
štýré mládenci.

Zasal sem si, má Kačenko,
na kopečku, hrach,
pujdeme ho, má Kačenko,
zitra ráno žat.

Jak bych já to smutná žala,
srpa neznała.

Any srpa, any cepa,
any praslice,
a já sem si pozérała
na bílé ruce.